

[Duetoft]

have den en gang til, fordi vi undrer os en lille smule over, at samtidig med at man taler så meget om naturbeskyttelse – f.eks. kommer Danmarks Naturfredningsforening nu pludselig og siger, at der skal være endnu bredere adgang, end der har været før – så synes vi altså, at den afvejning, som også hr. Rønholt på et tidspunkt var inde på, hvor man på den ene side gerne vil lade mennesker komme ud og nyde naturen og på den anden side gerne vil passe på naturen, er meget vanskelig. Men det virker på os, som om man i lovforslaget har prioriteret den frie adgang højere end beskyttelsen af naturen, og det er vi ikke enige i, så det vil vi gerne kigge lidt på.

Naturforvaltningen bliver også nævnt, og vi er glade for, at den fortsætter. Når jeg nævner det i dag, er det, fordi vi mener, det er en meget væsentlig del af arbejdet omkring naturen, der foregår inden for naturforvaltningen.

Så vil jeg godt nævne § 72 i afsnittet om gebyrforslaget. Vi synes, det er lidt løst i fugerne, det er en underlig måde, at miljøministeren kan fastsætte regler om gebyr til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration af loven. Det kan man næsten gøre til hvad som helst, og det vil vi godt være lidt skeptiske over for. Der er dog én bemærkning i bemærkningerne, jeg hilser med glæde, og det er ministerens indstilling, at man godt kan foretage en EF-harmonisering her, det glæder jo en gammel unionstilhænger.

Jeg nævnte under et tidligere punkt på dagsordenen i dag spørgsmålet om den fri adgang for myndighederne til at ransage uden en kendelse, og jeg fik ikke rigtig noget svar i første omgang. Nu skal jeg nok lade være at gå hr. Knud Lind i bedene og gentage mig selv hele tiden, men jeg vil godt prøve en gang til, fordi jeg egentlig synes, at § 76 i dette lovforslag er endnu mere diffus, end den var i de tidligere. I § 76 skriver man:

»... herunder for at foretage undersøgelser af betydning for lovens formål ...«.

Så har man jo åbnet op for hvad som helst. I forslagens bemærkninger ser man:

»... eftersyn, således at dette kan ske uden ransagningskendelse i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende modsætter sig eftersynet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at eftersynet også omfatter gennemgang af forretningsprotokoller, skabe og lignende i forretningslokaler, hvis dette er nødvendigt for at kunne afgøre, om lovgivningen er overholdt.«

Og man tilføjer, at hvis det stakkels menneske skulle have et skuffedarium stående i sin privatbolig, som kan gemme nogle papirer på virksomheden, har man altså også lov at gå ind og undersøge det uden ransagningskendelse.

Jeg forstår egentlig ikke, at S og navnlig SF ikke har kastet sig lidt over det her, for jeg har stor respekt for SF's evige kamp for retssikkerheden, og jeg synes, det er meget beklageligt for retssikkerheden, at man altså her har en lov, hvor der er en så bred formulering omkring retten til at gå ind i ejendomme uden kendelse som her beskrevet. Det vil vi godt kigge noget mere på i udvalget.

Om Naturklagenævnet må jeg sige, at der er en ting, jeg ikke helt forstår, og det er, hvorfor det stakkels klagenævn ikke skal have lov til at fungere. Den regel, der nu står i loven, om Naturklagenævnet, nemlig at det skal nedsættes efter hvert nyvalg til Folketinget, synes jeg egentlig er synd for klagenævnet. Jeg kan da godt se, at der kan være en vis sammenhæng mellem det politiske flertal herinde, og hvad der foregår i klagenævnet, men med den hast, vi har valg her i landet, betyder det, at det stakkels nævn dårligt kan nå at nedsætte sig og blive arbejdsdygtigt, før det skal skiftes ud igen.

Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, om det ikke – selv om jeg godt forstår argumentet for det modsatte – var smartere for arbejdsueligheden, at man fastsatte nogle faste valgperioder. Det andet kan blive noget, der skifter meget tit. I de sidste 20 år har det i alt fald skullet skifte hvert andet år, og sidste gang var der vel kun ét år mellem to valg, og det kunne altså blive noget underligt noget, at klagenævnet skal ind og ud og ind og ud hele tiden. Så jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det var værd at overveje at ændre det.

Men med de bemærkninger skal vi selvfølgelig ellers tilsige en positiv behandling i udvalget af begge lovforslag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu forstod jeg, at hr. Duetoft ikke havde så meget imod, at fredningsnævnene blev nedlagt. Jeg vil godt tillade mig at citere fra en artikel i Frederiksborg Amts Avis fra den 14. december 1989, en artikel, der hedder »Bevar folkets indflydelse«, hvor der er en herre, der skriver: